Agghegyalja Mozaik

XII. évfolyam, LXIII. szám 2022. november Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

...talán mondunk valamit...

Farkasné Nyerges Andrea

Sopronkövesd új lakói

Bíró Bernadett és Bíró Nóra

Bíró Bernadettnek hívnak és 2022 augusztusában költöztünk kislányommal, Nórival a faluba. Jelenleg Ausztriában dolgozok, ahol felnőttképzések szervezésében veszek részt. 2013-ban vásároltam Sopronkövesden házat, amellyel hosszú távú terveim voltak.

Jelenleg is folyamatosan alakítjuk, építjük, szépítgetjük. Korábban Fertőrákoson laktunk albérletben, de mindig is Sopronkövesden szerettünk volna letelepedni. A házunk felújítása alatt is nagyon sokat jöttünk a kövesdi Lurkó ligetbe s szívesen látogattuk, látogatjuk a falu által kínált rendezvényeket. Örülök, hogy ez idő alatt több régi és új ismerőssel egyaránt találkozhattam.

Vonzó volt számunkra, hogy itt helyben is mennyi színes, tartalmas program elérhető. Nem kell messzire utazni ahhoz, hogy egy jó hangulatú gyermek rendezvényen vehessünk részt. Elsősorban a kislányom által kedvelt előadásokat részesítjük előnyben, ahol örömmel tapasztaljuk az emberek közvetlenségét, nyitottságát. Hétvégente szívesen teszünk kellemes erdei sétákat édesapámmal az Agghegy adta csodálatos környezetben, akit ezek a családi kirándulások lelkileg feltöltenek a város nyüzsgő, zajos élete után. Nóri kislányom szeptemberben lépte át az óvoda kapuit. Boldog vagyok, hogy hamar megszerette az óvó néniket, s a Süni csoportban barátokra lelt.

Örülünk, hogy megtaláltuk otthonunkat.

Nagy Csaba, Nagyné Major Zsuzsanna, Nagy Vince Balázs és Nagy Máté Zsombor

Férjem CNC gépkezelőként dolgozik faipari területen én pedig kutyakozmetikusként végeztem. Számunkra a Covid terjedése idején a sok hátráltató tényező ellenére házunk felépítése jelentette a reményt, a nyugalom megteremtését s egy élhető családi környezet kialakítását. Nagyobbik fiunk (Vince) 1,5 éves volt, amikor a járványügyi intézkedések miatt „beszorultunk” a 2. emeleti soproni lakásunkba két nagytestű kutyával.

Éreztük, hogy változtatnunk kell lakáskörülményeinken, hisz Vincének kistestvére érkezett s ezt a lakást meglehetősen szűkösnek éreztük. A járvány alatt leginkább a gyermekek mozgáslehetőségei váltak korlátozottakká, s a hely szűkössége óriási gondot jelentett embernek, állatnak egyaránt. Férjem munkatársa révén lehetőségünk volt telket vásárolni az újonnan megnyitott Panoráma utcában. Szerencsére sok munkát magunk is el tudtunk végezni az építkezés során, így idén júniusban sikerült beköltöznünk. Azóta is élvezzük az udvar és a kert kínálta lehetőségeket. A gyerekek szívesen gondoskodnak a kutyákon kívül halaikról és tengerimalacaikról is. Lehetőségünk szerint kilátogatunk a gyermekprogramokra, részt vettünk a Sopronkövesdi Zöld Szív Bölcsőde és Meseösvény-avatón s a KÖN napokon egyaránt. Rendszeres vendégei vagyunk a kövesdi húsboltnak, ahol mindig nagyon szép árukkal találkozunk. Örömmel tapasztaljuk, hogy a falu lakossága befogadó, segítőkész s bármi gond esetén tudunk valakihez fordulni, aki segítséget nyújthat számunkra.

Kalmár Erika

Főszerkesztő

Bolond világ

Azt gondolom, ez a legjobb kifejezés arra, ami manapság körülöttünk történik. Háború, infláció, mérhetetlen drágulás, súlyos kérdések és dilemmák szorítják keretek közé az embereket, határozzák meg a napjaikat. A fejetetejére állt minden, már semmi sem olyan, mint régen, már semmi sem megy a megszokott mederben. Nem is mehet, ha egyszer egyféle járvány üti fel a fejét, aztán egy másikkal riogatják a népeket, máskor meg némely nagyhatalmaknak támad kedvük háborúzni… Ilyenkor jut eszembe, hogy visszanézhetnének néhány évszázadot a járványok miatt is, és a háború miatt is. Mivé lett a világ miattuk?! Mi, egyszerű emberek pedig keressük a megszokottat ebben a zűrzavaros világban is, keressük a kapaszkodókat, s ha találunk ilyet, akkor ragaszkodunk hozzá. Ilyen kapaszkodókat jelentenek a múlt történései. Talán ezért is van az, hogy ebben a lapszámban több cikkben is felemlegetjük a múltat, jót, kevésbé jót, de a szívmelengetőt és vidámat is.

Montagner József ugyan nem beszél magyarul, mégis eljött, hogy eleget tegyen 90 éves édesanyja kérésének, hogy felkeresse azt a helyet, ahol a hölgy a gyerekkorának egy részét töltötte. Felemelő érzés, hogy a Canberrában élő asszony szívében még mindig magyarnak tartja magát, pedig több mint 60 éve más országban él.

Aztán az „Akik a hazára voksoltak – Sopron 1921” című dokumentumfilm kapcsán még jobban visszamegyünk az időben, megemlékezünk azokról a hősökről, hűséges emberekről, akik nem adták a hazájukat, akik magyarok akartak lenni, és ide akartak tartozni. Egy élmény lehetett már maga a forgatás is, hiszen, ha csak rövid időre is, de megelevenedett a történelem. A film egy részét Sopronkövesden forgatták, a kövesdiek decemberben nézhetik meg a filmet, amelyben felismerhetik az abban szereplő kövesdieket és a helyszíneket is. A forgatásról Bíró Mátyás cikkében olvashatnak.

S hogy még kicsit a múltban időzzünk egészen 1954-ig kell visszamennünk, amikor egy általános iskolai osztály megkezdte az első tanévet. Felemelő érzés látni, hogy ezek az emberek 70 éven túl is fontosnak tartják a találkozást, fontosnak tartják megosztani egymással az elmúlt évek történéseit. Erről a nagy találkozásról Tóth Zsuzsa emlékezett meg az írásában.

Bevallom, én szeretek a múltban időzni kicsit. Látva a bátorságot, az emberek elszántságát, életszeretetét, nekem is új lendületet ad. Lám, lám! Ők nem adták fel!

Picit utalunk az elmúlt időszak eseményeire is. Számba-szerbe vettük a falu gyarapodását: pályázatokat, azok eredményeit, a falu vagyonát és persze a terveket is. Visszatekintünk egy kicsit a kulturális programokra, a KÖN-re, az ott zajló eseményekre. A bölcsődei adománygyűjtés elérte a célját, hálásak vagyunk mindenkinek, aki segített, hiszen csodaszép meseképek kerültek a falakra, mosolyt csalva ezzel a legkisebbek arcára is.

A vén Szederfa… Nos, az egy külön történet, amely mesél nekünk a Tájházban lezajlott kiállításokról, a piros lábasokkal, vájlingokkal és a különböző terményekkel való ismerkedésről. Kicsiknek-nagyoknak egyaránt érdekes volt. Én a falvédők előtt álldogáltam sokáig. A régi öregek tudták, mit kell egy falvédőre írni, ma motivációs mondatoknak hívnánk őket, pedig ők a legegyszerűbbet, a szeretet nyelvét használták.

Megkérdeztük a fellépőket, a „nagyokat” is. Szeretnek hozzánk jönni, mondják, szép a falu és nagyon kedvesek az emberek. Jó ajánlólevél ez nekünk. Mások is jól érezték magukat nálunk, sokan visszajönnek, részt vesznek a programjainkon, és hangot is adnak pozitív véleményüknek, amiért mi is hálásak vagyunk, hiszen a visszajelzések mutatják meg, hogy jó úton haladunk.

Ezzel a lapszámmal nem csak a régmúlt idők hősei előtt tisztelgünk, hanem azokra a szeretteinkre is emlékezünk, akik már nem lehetnek közöttünk, de az égi házból figyelve őriznek bennünket. Ezért a novemberi megjelenés.

És persze, ne feledkezzünk meg a közelgő karácsonyról sem, a szeretet, a fény ünnepe, a várakozás, új erőt ad mindenkinek. addig még sok program vár ránk, ezeket Bánfi Tünde gyűjtötte egy csokorba.

A következő lapszámot pedig már csak az új évben, februárban vehetik kezükbe.

Addig is, kívánok minden kedves Olvasónak jó egészséget, a munkájához sok sikert, boldog ünnepvárást és jó pihenést!

FÜLÖP ZOLTÁN

POLGÁRMESTER

Legyenek a nehézségek mellett is optimisták!

2022. szeptember első napja, Önkormányzati hivatal, díszterem. Egy másfél órája még idegen 70 év körüli férfi zokog a vállamon. Jóska az, aki egy szót sem beszél magyarul. Célba ért. Megtalálta 90 éves édesanyja szülőfaluját Sopronkövesdet. Az alkalmi magyar kísérőkkel együtt az eredeti terv Sopron felkeresése volt. Onnan a távoli ausztrál nagyvárosból – a még soha itt nem járt – Jóska úgy képzelte, hogy Sopron és Sopronkövesd egy közös település. Sopron felé tartva megálltak itt. Érezte, hogy valami húzza. Gyermeki izgalommal szaladgált és fotózott a faluközpontban, megörökítve anyjának a faragott szobrokat, a templomot, Szent István bronz mellszobrát. Erre lettem figyelmes és megszólítottam segíthetek-e. Segítettem... Sopron már nem is érdekes, törlik a programból, hiszen az édesanyjáért vállalt önkéntes zarándokútnak a végéhez ért, boldog és már hívja édesanyját, hogy elújságolja: Mama sikerült!

Nemzetköziség

Sopronkövesd az elmúlt hónapokban is élte izgalmas, mozgalmas életét. Egy pályázat keretében nyolc fős küldöttségünk Szlovénia fővárosa mellett, Skofljicében járt és kulturális együttműködésről írtunk alá megállapodást. Rá egy hétre a horvátországi Novi Marof-ban üdvözölték 35 fős küldöttségünket horvát, szerb, macedón, olasz, litván barátaink, és paskolták a kövesdi polgármester vállát, aki sikeresen hagyta otthon az igazolványát és kényszerpihenőre kényszerült a határközeli benzinkútnál, míg utána nem hozták az okmányt.

De én is megérkeztem! És boldog lehettem a teljes küldöttséggel együtt, hogy szeretnek, elfogadnak bennünket, ahogy a Velinka zenekaros fiataljainkat is, akik a záró napon már a színpadra felmenve vastapsot, ovációt kaptak.

Jó volt a konferenciasorozaton bemutatni azt, hogy – a megszokott tendenciáktól eltérően – egy kistelepülés is be tudja vonzani és meg tudja tartani a fiatalokat, fiataljait az infrastruktúra folyamatos fejlesztésével, a lehetőségek biztosításával, a kulturális lehetőségek sokszínűségével. A jelenlegi gazdasági válság sajnos ezt mind érinti, a lehetőségeinket szűkebbre szabja.

Fejlesztések

Amit még az augusztusi szám óta sikerült fejlesztenünk, megvalósítanunk: átadtuk a Margaréta és a Szent László utcákon a kerékpárutat, a Hársfa utcát garanciában újra aszfaltozták, a Liliom utca négy szakaszra bontott felújításából elkészült a harmadik ütem.

A Kulturális Örökség Napjai keretében kinyitott a Látogatóközpont is, amelyben az érdeklődő vendégek a kiállított rádiókat is megtekinthették.

Ingatlanvagyon

És kezdődik a hét szűk esztendő? A 84-es út felújításával nem is bíztatnak bennünket. A víziközmű vagyon ingyenes átadására viszont bíztatják az önkormányzatokat, de a nevében is benne van, hogy vagyon, és a testülettel mi a vagyon megőrzésére és gyarapítására tettünk esküt. Az esetleges átadás feltételei pedig nem ismertek.

Ennek apropóján számba vettem, hogy ingatlanvagyonunk 2010 óta hogy alakult, mivel gyarapodott. Célunk kezdetektől, a fejlesztések mellett, az önkormányzati vagyon gyarapítása is. Így vásároltuk meg az államtól először a volt ládagyár melletti Vasút soron lévő szántót, majd a Franciska major lakóparkhoz közeli sarkát, amely szintén szántó. Megvásároltuk az Agghegyen a Vendégházat, majd a Vendégház melletti parcellát, amelynek felső végén a hintapark is van. A Kossuth 75. alatti volt Haubner-ház is önkormányzati tulajdon lett, amelyben pályázati támogatással a Látogatóközpontot alakítottuk ki. Ugyancsak a faluközpont bővítése céljából vásároltuk meg a rendezvénysátor mögötti Molnár-házat, amelynek a felújításán és albérletként működtetésén most gondolkodunk.

Megvettük a Rákóczi utca 30. szám alatti romos házat, amelyet pályázatból Tájházzá alakítottunk. A játszótér mögötti gazban álló telek megszerzésével részben parkolót alakítottunk ki. A focipálya mögött több tulajdonostól csíkonként vásároltunk meg művelés alól kivont parcellákat, körülbelül két focipálya nagyságban.

Az óvodaudvar bővítéséhez kisajátítottuk (a kisajátított területért is kell fizetni, az állami értékbecslő által megállapított összeget!) a volt fűrésztelep felét, majd a másik felének kisajátítására is köteleztek bennünket. A volt fűrésztelep épületekkel rendelkező részén jelenleg a rendrakás folyik.

Szeptemberi ülésén a Képviselő-testület megtekintette a helyszínt, és a közeljövőben dönteni fog a zöldterület-közkert besorolású ingatlan hasznosításáról. Ezeken túl területeket vásároltunk a Liliom, a Dózsa és a Franciska lakóparkok kialakításához, amelyeken a telkeket egytől-egyig értékesítettük.

Itt tartunk most és bízunk abban, hogy az önkormányzatok nem kerülnek olyan helyzetbe, hogy vagyontárgyaikat feléljék! De ki is venné meg, amikor Sopronban végigsétálva is megszűnt, eladó kiadó ingatlanokat lát az ember és elszomorodik.

Arra bíztatom a kedves Olvasót, hogy becsüljük meg helyi szolgáltatóinkat vendéglátóinkat, és ezek vásárlásal való támogatása mellett kezdjünk el a kertjeinkben újra gazdálkodni!

Törekedjünk az önellátásra! Ha így teszünk, tudni fogjuk, hogy mit eszünk és az általunk megtermelt gyümölcs és zöldség leszakításának élményét, valamint a kerti munka örömét sem veheti el tőlünk senki.

Legyenek a nehézségek mellett is optimisták!

Képekben

Sopronkövesd-Ausztrália

Kedves Zoltán!

Montagner József vagyok. Nagyon kedves, barátságos és nagylelkű voltál, amikor feleségemmel, Bernadettel 2022. szeptember 1-én édesanyám szülőfalujába látogattunk. Köszönjük vendégszereteted! Édesanyám írt egy történetet az 1956-os élményeiről, és arról, hogyan változtatta meg az ő és családja életét örökre. Ha Oroszország nem támadta volna meg Magyarországot, anyám valószínűleg még mindig Sopronkövesden élne, én pedig meg sem születtem volna.

1956-RA EMLÉKEZVE

Magyar menekült gyerekek Rómában 1956-ban

A leánykori nevem Horváth Sarolta. Sopronkövesden születtem 1946. február 25-én. A testvéreim Oláh István, Oláh Rudolf és Oláh László anyám első házasságából születtek. Édesanyám neve Oláh Sarolta, aki az első férje halála után Horváth Ferenchez ment férjhez, de megtartotta az Oláh vezetéknevet. Ebből a házasságból hárman születtünk én Sarolta, Horváth Ferenc és Horváth János. Egy kis házban laktunk, ahol a szüleim dolgoztak. Még arra is emlékszem, hogy Oláh József nagyapámnak volt egy pincéje is.

Körülbelül 9 éves voltam, amikor iskolába sétáltam, és láttam, hogy tankok gurulnak végig az utcákon. Azt hiszem, ez volt az a nap, amikor az életünk fenekestül felfordult. István, Rudolf és László akkoriban már Budapesten járt egyetemre. Sokakkal együtt ők is fegyvert fogtak, de szerencsére nem esett bajuk.

Egy olyan kis ország, mint Magyarország, nem volt ellenfele a hatalmas orosz hadseregnek. Anyám azt mondta, hogy a magyarok nem készültek fel, és nem is figyelmeztették őket az inváziórа.

Felröppent a hír, hogy -csak rövid időre ugyan, de megnyitják a határokat. Az emberek nagyon aggódtak, mert bárkit, aki részt vett a felkelésben, eljárás alá vontak, bebörtönözték vagy akár ki is végezték. Emiatt is sok család indult útnak, hogy a határon túlra meneküljön. Apám és barátja sokaknak segített Sopronkövesden keresztül eljutni az osztrák határhoz. De egy este, amikor hazajött, azt mondta, hogy veszélyben az élete és azonnal el kell innen mennünk.

Nagyon hideg éjszaka volt, amikor apám barátjával és a családdal a havon átsétáltunk az osztrák határig, ahol osztrák katonák, tisztviselők és a Vöröskereszt fogadtak bennünket. Elvittek minket busszal egy szállodába, ahol sok magyar gyűlt össze. Két hétig maradtunk ott. Azt mondták nekünk, hogy az olasz kormány hajlandó magyar menekülteket befogadni. Így elvittek minket Nápolyba. Ott maradtunk egy darabig, majd onnan átköltöztünk Rómába.

Találkozás XII. Pius pápával

Folytatás a 6. oldalról

A Vöröskereszt a családokkal azon dolgozott, hogy kiderítse, mi történt a Magyarországon maradt szeretteikkel. Anyám nagyon aggódott a Budapesten maradt Istvánért, Rudolfért és Lászlóért. Szerencsére a Vöröskereszt kiderítette, hogy életben vannak.

A háromhónapos római tartózkodásunk alatt elképesztő kirándulásokon vehettünk részt: láttuk a római katakombákat, a Colosseumot és más nevezetességeket. Nagy szerencsém volt, hogy a menekült gyerekek közül két másik lánnyal együtt, találkozhattunk XII. Pius pápával. A szüleim nagyon büszkék voltak.

Választhattunk, hogy Kanadába, Ausztráliába vagy Venezuelába költözünk A szüleim Kanadába szerettek volna menni, oda jelentkeztek, de lekéstük az indulás napját, mert nem tudtunk felszállni a buszra.

Akkor láttuk utoljára apám barátját és családját, ők nekik sikerült Kanadába kijutni. Mi 1957-ben Ausztráliába mentünk, a Magyar Menekültügyi Program keretében repülővel utaztunk ki.

A szívemben még mindig magyarnak érzem magam, de Ausztrália az otthonom. Férjhez mentem egy Montagner Rinaldo nevű olasz bevándorlóhoz, három gyönyörű gyermekem, nyolc unokám és három dédunokám van. Ferenc bátyám egy finn hölgyet vett feleségül, neki is három gyermeke született. A másik bátyám, János egy magyar hölgyet vett feleségül, egy gyermeke született. Jelenleg egy ausztrál hölggyel él.

Anyám visszament Magyarországra, hogy megkeresse elveszett fiait. Évekkel később István Ausztráliába költözött feleségével. Később újra feleségül vett egy holland hölgyet, és született egy gyermeke. Rudolf és László Magyarországon maradt.

A szabadságharcosokra emlékezve, akik 1956-ban, hazánk védelmében vesztették életüket abban a tragikus és borzalmas időben, Isten áldja őket.

Minden jót és boldog életet mindenkinek!

Montagner Sári (született Horváth Sarolta)

Sarolta az édesapjával az esküvője napján

Sarolta canberrai otthonában 2022.

KÖSZÖNET

Tisztelt Polgármester Úr!

A nyár lassan elmúlik és az Autó Motor Veterán Club Sopron visszatekintve az elmúlt hónapokra köszönetet szeretne mondani mindazoknak, akik segítették az idei nemzetközi járműtalálkozó lebonyolítását. Köszönjük Ön és kollégái segítségét, jóindulatát, hogy Sopronkövesd befogadta a járműveket. A Kotecs méltó helyszíne volt a bemutatónak és köszönjük a fagyit, a szervezést és a szeretettel teli fogadtatást.

Köszönettel: **Schlosser Zoltán elnök, Taschner Tamás szervezőbizottsági tag**

Fegyverropogástól volt hangos a Kotecs tavaly ősszel

2021 őszén Sopronkövesden forgattuk az Akik a hazára voksoltak – Sopron 1921 című dokumentumfilm több jelenetét is. A film, közönségtalálkozóval egybekötött vetítése idén december 14-én 18 órától lesz majd az Alkotóházban.

Hazánk első népszavazását 1921. december 14–16. között tartották Sopronban és környékén, melynek értelmében Sopron és környező nyolc település Magyarország része maradt.

Akik a hazára voksoltak – Sopron 1921 című 52 perces dokumentumfilmben egy húszéves selmeci-soproni főiskolás, ifjabb Krug Lajos és társainak történetén át ismerjük meg a korszak történetét, az akkor éltek emberfeletti törekvését arra, hogy életüket szeretett hazájukban élhessék tovább.

A Filmever Stúdió produkciójának jeleneteit több helyszínen forgattuk. A tüntetéseket, a népszavazás történéseit Sopronban, míg a népszavazást lehetővé tevő nyugat-magyarországi felkelés több kulcsjelenetét Sopronkövesden és Nagycenken a vasútmúzeumban vettük fel.

Nagyon hálásak vagyunk Fülöp Zoltán polgármesternek azért, hogy a film kövesdi jeleneteinek felvételénél bázisunk lehetett a Tájház, és, hogy a főbb csatajeleneteket a Kotecsen és környékén forgathattuk.

Köszönjük a hivatal munkatársainak is a segítséget, valamint külön Sinkó Istvánné, Mari néninek, aki a több napos forgatás alatt végig finom helyi sütemények és más finomságokkal kedveskedett a stábtagoknak, valamint a film egyik jelenetét a pajtája előtt forgathattuk le. Kelemen Csabának pedig, hogy nagyszerű gyűjteményének sok-sok értékes darabját rendelkezésünkre bocsátotta a forgatáshoz.

Családi kötődésem révén - feleségem Bognár Eszter kövesdi származású - számomra is különleges volt ez a pár nap, köszönöm a család támogatását is.

Tervek szerint idén decemberben a sopronkövesdi vetítésen a produkció rendezője, Bárány Krisztián és gyártásvezetője, Bíró Mátyás mellett több sopronkövesdi szereplő is részt vesz majd. A film az NFI támogatásával készült és a közmédia idén júniusban nagy sikerrel mutatta be az alkotást, háromszor is főműsoridőben. A film Filmio-n is megnézhető majd.

Bíró Mátyás

Sopronkövesdi és környéki hagyományőrzők, statisztáik, akik részt vettek a filmben:

Balogh Brigitta, Balogh Ádám, Bán Gergely, Enesey Szabolcs, Horváth Balázs, Horváth Alex Máté, Kelemen Csaba, Kelemen Dávid, Kiss Dániel, Takács Ervin, Németh Gergely, Németh Imre, Sziva Csaba, Vass Alex,

Bíró Mátyás, gyártásvezető, társszerkesztő

Forrás: uni.sopron.hu, Filmever Stúdió

Fotók: Bíró Mátyás, Horváth Alex

Tavaly szeptemberben keresett meg Bíró Matyi, hogy a soproni népszavazásról és a nyugat-magyarországi felkelésről készítenének dokumentumfilmet, amihez hagyományőrző statisztákat keresnek.

Készültek már a környéken kisebb-nagyobb alkotások a témában, de eddig sajnos mindegyikből kimaradtam, így örömmel csatlakoztam. Amikor meghallottam a rendező, Bárány Krisztián nevét, rögtön beugrott a Halhatatlanok – Limanowa a magyar győzelem 1914 című film, így tudtam, hogy most is igényes produkcióra számíthatunk.

Lelkesen kezdtem hozzá a csapat toborzásához, nehezítette viszont a dolgunkat, hogy elegendő első világháborús felszereléssel nem rendelkeztünk, viszont szerettük volna korhűen megjeleníteni a korai 20-as évek "rongyosait". Némi baráti segítséggel sikerült is.

Sopronkövesdi, nagycenki, és- soproni helyszíneken forgattunk, a kora hajnali kezdés ellenére nagyon élveztük minden percét. Örültünk a lehetőségnek, hogy az, „Akik a hazára voksoltak - Sopron 1921" című film részesei lehettünk, és úgy érzem, hogy az alkotókkal együtt büszkék lehetünk rá.

Horváth Balázs

Örömmel és várakozással vettem részt a film forgatásán. Történészként kihívás volt számomra, hogy beleéljem magam a 100 évvel korábbi eseményeket felidéző jelenetekbe, és az általam megformázott karakterek – a Rongyos Gárda tagja, selmeci diák, városi polgár – hitelesek legyenek, a korabeli, illetve korhű ruházat, valamint a kiosztott szerep tekintetében egyaránt. A forgatáson való részvétel megtiszteltetés, élmény és tanulási lehetőség volt számomra: új embereket ismertem meg, új élményekkel, ismeretekkel gazdagodtam. Köszönöm!

Kelemen Dávid

A vidék igenis meg tudja tartani a fiatalokat!

Hét ország részvételével vizsgálta az EFYRA-projekt annak lehetőségeit, hogyan tudják Európa kisebb, vidéki települései megtartani a fiatalokat, illetve magukhoz vonzani a jövőjüket jelentő családokat. Kiderült, a feladat nem lehetetlen, még ha nehéz is. Magyarországot Sopronkövesd képviselte – jó példákkal is.

Európa vidéki térségeinek van egy nagy közös problémája: a fiatalok elvándorlása. Az uniós támogatással megvalósult EFYRA-projekt arra vállalkozott, hogy feltárja ennek okait – ez volt a feladat könnyebb része –, és javaslatokat tesz a fiatalok elvándorlásának megállítására, a folyamat visszafordítására. A munkában hét ország tíz régiójának egy-egy települése vett részt: Horvátország, Szlovénia, Olaszország, Észtország, Szerbia, Észak-Macedónia mellett Magyarország. Hazánkat Sopronkövesd képviselte, s a két éven át tartó munka során kiderült, nagyon jól.

Ugyan a pandémia miatt több eszmecsere csak az online térben valósulhatott meg, a Győr-Moson-Sopron megyei település így is a programsorozat egyik legaktívabb résztvevője volt. Ráadásul bevonták felvidéki testvértelepülésüket, Alsóbodokot is, így még szélesebbre nyitották az együttműködést. A program horvátországi zárókonferenciáján is az összetartást mutatta meg a sopronikövesdi küldöttség, aminek fiatal tagjai a magyar zenei kultúrából is ízelítőt adtak. Számukra pláne nem jelentett akadályt a barátkozás, a közös hang megtalálása, az európai kapcsolatok kialakítása. – Számunkra büszkeség, hogy egy ilyen színvonalas és valós problémára megoldást kereső programban részt vehettünk és valóban igyekeztünk is bemutatni jó példáinkat. Ilyen többek között, hogy kedvezményes áron adtunk építési telkeket fiatal pároknak, ide sorolható a bölcsőde és az Egészségház építése, a születések támogatása, az óvoda és az iskola bővítése, az infrastruktúra folyamatos fejlesztése, a minőségi kultúra megteremtése falunkban. Külön öröm, hogy a záró konferencián is kiemeltek bennünket, többek között önkormányzati képviselőnk, Deák Máté online előadását – mondta Fülöp Zoltán polgármester a program zárása kapcsán.

A projekt zárókonferenciáján összefoglalták a megoldási javaslatokat, amiket egyébként egy tanulmány formájában a projektpartnerek nemzeti kormányai, az európai parlamenti képviselők és az EU szakbizottságai is megkapnak.

A cikk a 16. oldalon folytatódik

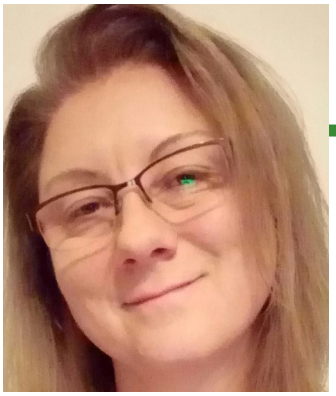

TÓTH ZSUZSANNA

1954. szeptember

2022. augusztus 13-án a Sopronkövesdi Általános Iskola hátsó bejáratánál ünnepi öltözetben gyülekeznek az egykori osztálytársak. Néhányan már régóta nem találkoztak, így örömteli a viszontlátás. Közben kinyílik a kapu, Schweitzer Kornél igazgató úr beinvitálja az egykori diákokat az iskolába.

Nosztalgikus kíváncsisággal hallgatják az igazgató úr köszöntőjét, közben néhányan sutyorognak, nevetgélnek, mint 60 évvel ezelőtt. Idén az övék már a második osztály, aki kerek évfordulót ünnepel és visszalátogat az egykori iskolába. Az előző osztály 50 éve ballagott el.

Ugyan a valamikori osztálytermek már nem állnak, jó beülni a mostani modern tanterem padjaiba. Jó felfedezni a folyósón kiakasztott tablókon a gyerekek, unokák és a falubeli ismerős gyermekek képeit.

Elképzelem, hogy 1954. szeptember 1- jén Szalai Marika fiatal tanítónő izgatottan várta elsős osztályát a sopronkövesdi iskolában. Boldog volt, hogy a 34 kisgyermeket ő vezeti be a számolás, az írás és olvasás világába.

A hatévesek talán izgalommal indultak el aznap reggel az iskolába. Gyalogoltak. Volt, aki csak egy utcányit és volt, aki a Dénes majorból. Lehet, hogy volt, akinek új cipője és ruhája is lett erre a neves napra. Talán még a nap is sütött.

A háború utáni években járunk, amikor tényleg csak az volt az asztalon, amit a család megtermelt magának, ugyanazt a pár cipőt a 4. testvér is hordta még. Nyolc évig jártak együtt iskolába hóban fagyban, sárban, napsütésben.

Télen mindenkinek vinnie kellett tűzre valót, és a legtöbbjük ott találkozott először „komoly könyvekkel", mert az orosz tanár olyanokból olvasott fel nekik, és ő tanította meg legtöbbjüket késsel és villával enni. Jó lehetett tanítás után a végtelen határban együtt játszani, fára mászni, patakban lábat áztatni és sötétedésre hazamenni.

Most, 60 évvel az iskola befejezése után egy asztal körül ülünk a Fehér Csárdában. Megtisztelő, hogy részese lehetek az ünnepi alkalomnak. Nézem, ahogy beszélgetnek vagy éppen hallgatnak. Megemlékeznek 10 osztálytársól, akik ma nem lehetnek itt velünk, leltárba veszik a hiányzókat, megállapítják, néhányan igazoltan, többen igazolatlanul maradtak távol.

Vacsora közben számolgatom, 74 évesek. Fejenként 74 esztendőnyi tudás és tapasztalat vesz körül. Azon gondolkodom, hogyan lehetne ezt a közösség javára fordítani és ha én nem is tudom ezt kiaknázni, remélem, a családjaik meghallják szavukat.

Egyszer csak előkerül egy kis házi sütemény, aztán búcsúzni és indulni kell.

Viszlát öt év múlva!

Fülöpné Hidegh Csilla

Óvodavezető

Színek, mesék, rajzok...

„Arany a dió levele, halványsárga a kőris,
izzik már a galagonya, lángol a vadszőlő is.
Ősz apóka elégedett, elkészült a színes kép,
így pompázik, míg szél úrfi, mindent szépen le nem tép.”

Orgoványi Anikó: Őszi színek

Valóban csodálatos az a színkavalkád, amit őszi séták, kirándulások során láthatunk. Hogy a gyerekek is felfedezzék, meglássák ezt a csodát, a szép őszi napokon mi is sokat kirándulunk ovisainkkal. Ezeket a kirándulásokat összekötjük szürettel, mindenféle termény gyűjtésével, hisz az őszi erdő rengeteg kincset rejt magában. Aztán ezekből a kincsekből szebbnél szebb alkotások készülnek a csoportokban. Az ilyen jellegű tevékenységek fejlesztik a gyermekek kreativitását, képzelőerejét.

Szinte minden nap történik valamilyen barkácsolás, kreatív tevékenység a csoportokban. A gyerekek kedvük szerint vehetnek részt ezekben a tevékenységekben. Bárki bármikor bekapcsolódhat, alkothat, miközben énekelnek, mondókáznak, és készülnek a szebbnél szebb alkotások.

Mindeközben pedig az óvó néninek lehetősége van arra, hogy felfedezze, melyik gyermekben mi rejtőzik. Folyamatos a gyermekek megfigyelése, és az elkészült gyermeki alkotások alapján aztán hamar kiderül, ha egyik-másik gyerkőc miben bizonyul igen tehetségesnek. Nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy időben felfedezzük azokat a tulajdonságokat, amelyek a tehetséges gyermekre jellemzők, mint pl.: meglepő pontosságú hosszú- és rövidtávú memória, fejlett képzelőerő, fejlett koordináció és finommotorika. S ha már az óvó nénik felfedezték a tehetség-ígéretes gyermekeket, akkor az a feladatunk, hogy segítsük őket a tehetségük kibontakoztatásában.

Azért írok erről, mert a mi óvodánkban is nagy hangsúlyt fektetünk a tehetségek felfedezésére, és úgy tűnik, nem eredménytelenül. Gyermekeink között nagyon ügyes rajzosok vannak, és már szeptember óta több rajzpályázatra is beküldtük a gyermeki alkotásokat.

Ilyen volt a Soproni Egyetem által meghirdetett „A mi csodás botanikus kertünk” c. rajzpályázat. Természetesen ezt megelőzte egy nagyszerű, élményszerző kirándulás a Botanikus kertbe. Az alkotásokért minden gyerek egy-egy élő növényt kapott ajándékba. A másik felhívás, amelyre gyermeki alkotásokkal beneveztünk, a Népmese napja alkalmából meghirdetett „Kerek kerék mese” c. rajzpályázat, amelyet az Agora Savaria Nonprofit Kft. és a Blaguss Agora Hungary Kft. tett közzé.

A legszebb alkotások készítőit meghívták az ünnepélyes díjátadóra, és a kiállított rajzokat Szombathelyen a „Mese busz”-ban lehetett megnézni.

A tehetségek felfedezése továbbra is feladatunk, és reméljük, hogy újabb és újabb sikerekről tudunk beszámolni a későbbiekben is.

Hajasné Guczogi Helga

Bölcsődevezető-helyettes

Új kislakókkal, új munkatársakkal

Az ősz a lombhullatás, a betakarítás évszaka. A napfény csodálatos ezer színű ragyogásba mártja a lombkoronákat. Kettős évszak, amely egyszerre hordozza magában a természet utolsó kivirágzását, a ködös, párás reggeleket és ott rejti magában a tél hidegségét. De az őszi hónapok nem csak a természet csodáival, színeivel, fényeivel érkeznek hozzánk, hanem új kisgyermekek érkezését is jelentik a bölcsődében. Számukra egy új világ nyitja meg kapuit, amely magával hordozza az elválás nehézségét, de számtalan csodát is tartogat számunkra. Az ősz gazdagsága segít nekünk abban, hogy a gyermekek olyan tevékenységekkel, dalokkal, mondókákkal, játékokkal ismerkedjenek meg a bölcsődénk szerető közösségében, amelyek varázslatot nyújtanak nekik. Ilyen varázslat az új bölcsődénk megnyitása is. Az átpakolás zökkenőmentesen történt, a gyerekek is hamar megszokták az új bölcsődét. Igyekeztünk minél otthonosabbá, színesebbé, szeretetteljessé tenni az új épületet. A bölcsőde bővülése során új dolgozókat is köszönthetünk. Régi dolgozóként visszatért bölcsődénkbe Szűcsné Keresztény Éva, aki szülési szabadsága után állt újra munkába. Két új kisgyermeknevelő és két új dadus csatlakozott hozzánk.

Horváth Martina Nagylózson lakik, onnan jár át Sopronkövesdre. 2018-ban szerezte meg a csecsemő és kisgyermeknevelő diplomát, jelenleg van egy bébiszitter vállalkozása is. Nagyon szereti tartalmasan eltölteni a hétköznapokat a bölcsődében.

Molnár Nikoletta 7 éve dolgozik kisgyermeknevelőként. A diploma megszerzése után egyből munkát vállalt. Már fiatalon elhatározta, hogy kisgyermekekkel szeretne foglalkozni. Nagyon kreatív, szeret alkotni. Hobbijai közé tartozik a varrás és a horgolás. Jelenleg Sopronból jár dolgozni, de reméljük, hogy hamarosan sopronkövesdi lakos lesz.

A Méhecske csoport dadusa Kleizer Ildikó, aki Kapuváron él, két gyermek édesanyja. 2007 óta dolgozik gyermekintézményben. Dajka végzettségét 2006-ban szerezte meg, majd 2009-ben a kisgyermeknevelő képesítést is elvégezte. A munkáját hivatásának tekinti, nagyon szeret gyermekekkel foglalkozni.

A Pillangó csoport dadusa Balogh Brigitta, már 8 éve lakik Sopronkövesden és 3 gyermek édesanyja. 2021-ben szerezte meg az óvodai dajka végzettségét, majd 2022-ben a bölcsődei dajka képzést is elvégezte. A gyermekek gondozása-nevelése a munkájában is kiemelkedő szerepet tölt be.

Bölcsődénk bővülése után 24 gyermeket tudunk fogadni a két csoportunkban. A nagyszámú jelentkezések miatt kiemelten fontos, hogy mindenki, aki szeretne felvételt nyerni hozzánk, legalább fél évvel a kezdési időpont előtt beiratkozzon. Már nincs lehetőség arra, hogy két és fél éves korban átkerüljenek az óvodába a gyermekek. Így csak szeptemberben veszi át őket a Sopronkövesdi Nefelejcs Óvoda.

Beiratkozásra minden nap 8.11-12.00 óra között van lehetőség bölcsődénkben.

Csodaszép őszt kívánunk minden kedves Olvasónak!

Kleizer Ildikó

Horváth Martina

Molnár Nikoletta

Balogh Brigitta

Adománygyűjtés-Köszönet

Itt szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik idejüket nem sajnálva, megtiszteltek bennünket, a KÖN rendezvény keretében ellátogattak hozzánk, végignézték a műsorunkat és támogatták bölcsődénket.

Megragadva az alkalmat köszönetet mondunk azoknak is, akiknek a segítsége nélkül nem tudtuk volna megvalósítani az adománygyűjtő programot. Tiszta szívből köszönjük Juhász Balázs egész családjának és Kóta Pálnak az önzetlen és nagylelkű segítségét.

A KÖN előtti napon megérkeztek a bölcsődébe a „hangszersimogatóhoz" a hangszerek. Szinte hihetetlen volt, hogy Balázs és Pál kb. 35–40 féle hangszert sorakoztatott fel. Emellé az óvodából is jöttek még „kölcsön" gyerekhangszerek, és voltak saját készítésű hangszereink is.

Az elején azt gondoltuk az adománygyűjtés lesz a fő irányvonal, de nagyot tévedtünk. Mikor elkezdődött a koncert a zene egyszerűen elbűvölt mindenkit, és csak ültünk és hallgattuk a duda, a mandolin és a hegedű hangját. Varázslatos élmény volt. Figyeltük az embereket és láttuk az érdeklődő tekinteteket. Egy idő után mindenkit magával ragadott a zene. Nagy örömünkre a délutáni koncertbe nagyon sok kisgyerek is bekapcsolódott, és velünk együtt énekeltek, táncoltak.

Nagyon jó érzés volt látni, hogy abban a félórában mindenki megfeledkezik mindenről és vidáman, boldogan szórakozik velünk.

Közben gyűltek az adományaink is összesen 76 150 Ft gyűlt össze, ezt az összeget az önkormányzat kiegészítette, és ezáltal az álmunkat valóra tudtuk váltani: Vörös Renáta gyönyörű mesefigurákat festett a falakra, amit imádnak a gyerekek.

Köszönjük szépen!

Reméljük jövőre is hasonló hangulatot tudunk a bölcsődénkbe varázsolni.

Menyhárt Ildikó

Óvodavezető-helyettes

Ha a vén Szederfa mesélni tudna!

Lábasok, bödönök, falvédők és szentképek

Október elején nyitom a Tájház kapuját. Az öreg Szederfa egyedül ácsorog az udvaron. Egymásra nézünk.

– Jó, hogy jöttél! Bár nem téged vártalak! – mondja.

Nem vagyok csalódott, sőt inkább örülök, hogy másnak is mondaná…

Bár tudom, hogy csak messzi rokonságban áll Lázár Ervin rácegresi Nagyszederfájával és mesékben sem szerepeltették még sohasem, sőt nem is a Négyszögletű kerek erdő közepén áll, mégis lenne miből mesét szőnie. Hiszen az utóbbi időben mindig történt körülötte valami, ami kimozdította csendes falétéből. Számos közösségi program betérő látogatóját üdvözölte néma ághajlásával és talán büszkeségében még nőtt is keveset, hogy lám- lám mennyien kíváncsiak itt arra, ami fölé Ő magasodik. Hasznosnak és boldognak érezte magát, hiszen feladata volt. Végezte is méltósággal, közben titkon hallgatta az emberi élet történéseit. Bölcs volt és nem szólt, csak néha mosolyodott el lombkoronája takarásában a beszédtémák lényegtelenségén.

Nem akar Ő ebből világgá kürtölni semmit. Csak elmondani szeretné rajtam kívül már másnak is, hogy jó volt neki szeptemberben tájházi Szederfának lenni. Ezért lesi és várja azt az őszi, halovány Napsugártündért, akivel ilyentájt mindig ki szokták sutyorogni egy-

mással a világ dolgait. Hogy aztán fáradtan, kifogyva a szóból, elálmosodjanak és egymást ölelve téli álomba szenderedjenek.

Fantáziálom mindezt én, aki szereti a mesék világát és maga is érzi, hogy van mit közreadni a Tájházi KÖN napok eseményeiről. És ahogy ketten együtt a Szederfával itt állunk a csendes udvarban, érzem, többek lettünk. Jó érzetünkben, kötődésünkben, ragaszkodásunkban.

Hogy mitől is?

Már az anyaggyűjtés napján is nyüzsgés volt a házban. Egymást érték az emberek, régi idők dolgait hozva és idézve. A helyiek mellett Nagylózsról is akadt lelkes támogatónk. Örömmel voltam közöttük és éltem meg az emberi kapcsolatok lényegét, a személyes találkozások fontosságát, a figyelmet és az összefogást. Ugyanezt tapasztaltam az önkéntesek esetében is, akik segítették a berendezést és a KÖN napok alatti felügyeletet.

Gyermekeknek három tevékenykedtetést, felnőtteknek kettőt kínáltunk az épületben található állandó kiállításon túl. Az ügyes kis kezeket agyagozni csábította a korong.

A népi játékeszközök egyensúlyérzéket, koncentrációt fejlesztettek. A piros zománcos edények az utcán marasztalták az érdeklődőt. Hiszen soha ennyi piros fazék, vájling, lábos, vindöl, melence, tepsi, kanna és kiöntő edény nem volt egy háznál sem, mint itt a tájházi parkoló rögtönzött „nyári konyhájában". Mertünk és öntöttünk, kanalaztunk és szórtunk, kevertünk és kavartunk. Puliszka és megannyi finomság készült, kukoricából, búzából, napraforgóból, babból. Kicsi és nagy mind megállt, hogy mindezt nézze vagy csinálja.

A felnőttek érdeklődését a falvédők sokszínűsége és mondanivalója kötötte le, amelybe bele volt hímezve a magyar ember hite, értékrendje, humora és pajkossága. A pajta épületében kaptak helyet a szentképek , amelyeket tulajdonosaik nászajándékba kaptak, személyes emlékként, és amelyeket zömében padláson őriztek ezidág.

Szent család angyallal, Jézus a jópásztor és Szűz Mária kis Jézussal témákban, szebbnél szebb keretben 32 képet csodálhattak meg a látogatók. Az „Énekes ház" eseményeit a fülkeszobor Szűz Máriájával együtt, ennyi szakrális tárgyi emlék segítette, áldást eszközölve a rendezvény sikerességének.

Az égieken túl szót kell ejtenem az emberi tényezőkről is. Hiszen ötlet, késztetés és tenni akarás nélkül nem valósult volna meg semmi. Sok lelkes ember összefogása, együttműködése kellett ahhoz, hogy mindenkiben jó élmény maradjon a KÖN napok kapcsán.

Ugye, kedves Szederfa, aki láttál és hallottál már egyet s mást világon való életében, Te is így meséled majd a tündérednek!?

És tedd még hozzá kérlek, mert én kifelejtettem! Azt, hogy itt nálunk két napig lelassult a világ folyása. Nyugalom és békesség volt az emberi szívekben és együtt leltek örömre generációk. Bár semmi nem volt új és csillogó, mégis mindenben benne volt az érték és a jövő.

„Most már, idők múltával, azt is tudom, hogy arról szólt a mese, hogy a világban mindenkire rá van bízva valami. Valami nagyon fontos, amivel el kell jutni az Üveghegy elé, s aki az Üveghegy elé akar jutni, annak ismernie kell testvérét, anyját, nagyapját, tudnia kell, hogy az Üveghegy vára mindenki előtt nyitva áll, csak szeretet és tiszta szív kell hozzá."

/Lázár Ervin: Az élet titka/

Sopronkövesden jó volt lenni...

Két előadásra kaptam meghívást: volt egy gyerekműsorom délelőtt, a Kulturális Örökség Napjai rendezvényen, aztán este egy felnőtteknek szóló. Az idő nem volt túl kegyes, mert egész nap lógott az eső lába, de megúsztuk. Aztán a műsorok után, volt egy megjegyzésem a helyi szervezők felé, hogy így kellene mindenhol megrendezni előadássorozatokat, mert ugye, két egész napos programsorozatról beszélünk. A szervezők aztán megkérdezték, hogy nincs-e kedvem erről pár sornyi gondolatot mondani az Agghegyalja Mozaik című helyi lapba.

Hát így esett, hogy kedvem lett. Mert ugye, az ottlétem alatt minden „stimmelt". A technikusoktól kezdve a szervezőkön át, a vezetőségig bezárólag mindenki azon igyekezett, hogy kellemes emlékként maradjon meg a rendezvény a közönség és az előadók számára szakmailag és emberileg is. Így aztán nem csoda, hogy láthatóan a közönség is otthonosan érezte magát. Sopronkövesden jó volt lenni.

Dolák-Saly Róbert (2022. szeptember 18.)

VIRÁGH IMRÉNÉ KATI

VÉDŐNŐ

Miért fontos egy nátha korai kezelése?

A késő őszi hónapok egyik leggyakoribb velejárója a gyermekkori nátha. A közösségbe járó gyerekeknél szinte „menetrend szerint" megérkezik novemberre, és ha nem kezeljük, kisebb-nagyobb szünetekkel, akár tavaszig kitart. A közönséges meghűléses nátha igen gyakori betegség, felnőttek 2-3-szor, gyerekek 7-8-szor is elkaphatják egy évben. Kellemetlen tünetei, az orrfolyás, orrdugulás. Ilyenkor a nyálkahártya gyulladásos duzzanata miatt elzáródnak az orrjáratok, ezért nehezen vagy egyáltalán nem tudunk az orrunkon levegőt venni.

A nyálkahártya gyulladása az oka a bőséges váladéktermelődésnek. Kisbabáknál súlyosbítja a helyzetet, hogy szopáskor, cumizáskor az eldugult orron át a csecsemő nem kap levegőt, ezért kénytelen a légzésre és a táplálkozásra egyidejűleg a száját használni. Ilyenkor gyakrabban nyel evéskor több levegőt, emiatt gyakoribb a hasfájás evés után, többet sír, kevesebbet eszik, mint náthamentes időszakban. Nagyobb gyermekeknél az okozhatja a gondot, hogy „fontos teendőik" mellett hajlamosak megfeledkezni az orrfújásról és csak szülői figyelmeztetésre teszik ezt.

Ha csecsemőknél időben kezeljük a problémát, tehát orrszívó- porszívó használatával leszívjuk a kezdeti áttetsző vízszerű váladékot, amit előtte tengeri sós oldattal, spray-vel kicsit hígítunk majd egy 10 perc elteltével leszívatjuk a gyermek orrváladékát és a tiszta orrnyálkahártyára cseppentjük a nyálkahártya összehúzó hatóanyagú orrcseppet, amelynek hatékonyságát növeli, hogy nem áll semmilyen váladék a felszívódása útjába. Ezzel megelőzhetjük a nagyon gyorsan kialakuló szövődményeket. Ilyenek a homlok-és az arcüreggyulladás, fülkürthurut, középfülgyulladás.

Az orrcseppek adása napi 3-szor javasolt 5-6 napig, de vannak olyan szerek is, amelyek tovább adhatók, az orvossal megbeszéltek szerint. Ezek az orrcseppek a gyulladt nyálkahártyára hatnak és az erek falának összehúzásával lelohasztják a duzzanatot és csökkentik a váladéktermelődést. Csecsemőknél a titok a szövődmények megelőzésében a gyakori orrszívás, akár napi 10-szer is, gyermekeknél felnőtteknél az orrfújás gyakorisága. **Nagyon fontos, hogy az óvodás, iskolás, gyermekeket tartsuk otthon a kezdeti nátha idején, ne várjuk meg, hogy a közösségbe járás során felülfertőződjenek, belázasodjanak majd a nátha szövődményei napokig, hetekig ágyba döntsék őket, bennünket és a fél óvodai csoportot**.

Megelőzésként fontos, hogy ebben az időszakban különösen figyeljünk a napi D3, és C vitamin bevitelre. Jó hatású gyógynövény alapú immunerősítő szirupok is recept nélkül beszerezhetők, ezek szedése főként a válogatós, nem túl változatos táplálkozást folytató gyerekeknek ajánlott.

Kívánok minden sopronkövesdi családnak nátha mentes telet, jó egészséget!

Folytatás a 9. oldalról

A probléma egyértelmű, a megoldása viszont hosszú és összetett munka eredménye lehet - állapították meg a résztvevők. A konkrét megoldási javaslatok között minden résztvevő első helyen említette a vidéki munkahelyek és az infrastruktúra fontosságát, a színvonalas gyermekintézmények szükségességét. Felmerült utóbbiak ingyenessége a fiatalok családok számára, és többen javasolták a vidéken dolgozó pedagógusok fizetésének emelését. A fiatalok adókedvezménye vagy adómentessége ugyancsak közmegegyezéses javaslatok.

(Magyarországon ezek nem a helyhatóságok jogkörébe tartoznak, de talán meghallják a döntéshozók a javaslatot.) A programban résztvevők a polgárok, az egyenlőség, a jogok és az értékek szavakkal alkottak betűszót és programot – ez a CERV – mert szerintük ezt a négy fogalmat kell elsősorban szem előtt tartani.

Hogy az unió mennyire fontosnak tartja a fiatalok helyben tartását, s ezzel a vidék jövőjének biztosítását, az is mutatja, hogy a 2021–27-es pályázati időszakban 1,55 milliárd eurós forrást biztosít a feladatra. Sőt, a cél a megtartásnál is merészebb: jobb és élhetőbb lesz Európa, ha a helyben született fiatalok mellett városi családok is a vidéket választják otthonukul.

A cikk szerzője: ***Nagy Márta újságíró***

Forrás: https://www.sopronmedia.hu/cikkek/a-videk-igenis-meg-tudja-tartani-a-fiatalokat

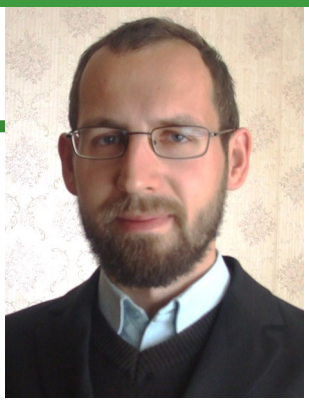

Kelemen Dávid

Történész

„Régi kövesdiek nyomában”

A település XVIII–XIX. századi névanyaga

Kedves Olvasók! A faluújság augusztusi számában Sopronkövesd névanyagával foglalkoztam az 1720. évi országos összeírással bezárólag. Jelen cikkben a XVIII. és a XIX. század családneveiről írok. Az 1715. és az 1720. évi összeírás tanúsítja, hogy az előző században használatos nevek többsége ekkor már nem volt használatos. Közéjük tartozik a több forrásban is említett Renes (Renisch, Remes), a Semberger (Symberger), a Dorcz (Szdorcz), a Putton (Pwtton), a Gombos (Gombott), a Seker (Szeker, Szekér), Palkovits (Paukouytth) és a Lossonczy (Losonszki) név. Ennek oka főként a Bécs ostromával kapcsolatos 1683-as török átvonulás, a Rákóczi-szabadságharc és az 1711–1712-es pestisjárvány pusztításában keresendő. A vizsgált korszakban már nem csak több népösszeírás, hanem a korábbi évszázadokhoz képest gazdagabb forrásbázis áll a kutató rendelkezésére: egyrészt a községi, plébániai, uradalmi források, köztük az anyakönyvek, másrészt a megyei és járási közigazgatás dokumentumai. Az összeírások közül csak kevés öleli fel a teljes lakosságot, mert egy részük csak az adózó családfőket, más részük pedig a háztulajdonosok nevét tartalmazza. A források segítségével megállapítható, hogy a nevek nagyrészt Sopronkövesd „tősgyökeres” névanyagát képezik, sok közülük ugyanis a mai kövesdi családok nevében él tovább.

Az 1753/54-ben elkészített Pászthory-féle összeírás során 107 személy (a családfők, illetve özvegyeik) nevét jegyezték fel, összesen 64 családnevet: Ács, Antal, Assing (Ásing), Balics, Balogh, Bánffy, Borza, Bujdosó, Cseh, Csigó, Csukai, Edelbeck, Elbei (Ölbei), Fábián, Farkas, Ferstl (Fersli), Gondi, Gráczol, Griller (Kriller), Hajas, Hajdics, Hechtl, Herman, Hersics, Horváth, Jaksics, Jankovics, Kántor, Kiffovics, Kiss, Kolonics, Kovács, Krisanits, Kustor, Lang, Lapicz, Lehotay, Lencsés, Lenti, Lepovics, Maráz, Morvay, Mussatics, Nagy, Németh, Oláh, Pakó (Bakó), Pete, Polgár, Pajer, Pusztay, Rácz, Radics, Rasztovics, Schelly, Sebestyén, Szarka, Szentgróti, Szlávi, Tóth, Tömördy, Varga, Vessző, Vörös. A Csigó nevet kilencen, a Gráczolt hatan is viselték. Az 1762-es plébániai lélekösszeírás újabb neveket is tartalmaz, többek között a Drázsnyák, Fekete, Filácz, Frigy, Gróf, Hulcz, Mentes, Nyúl, Tóközi, Vertetics neveket. Idővel újabb családok házasodtak, illetve költöztek be a faluba. Ennek következtében 1812-ben már a következő neveket is feljegyezték: Babedl (Bábedli), Baranyai, Bedy, Bolodár, Egyházi, Grabarits, Kolonits, Lankovits, Linter, Madarász, Markó, Miklós, Szalai, Ujvári. Időközben a Lehotay (Lehoray) név Lehó formában állandósult. Az 1857-es kataszteri felvétel idején újabb neveket jegyeztek fel: Bacsa, Bősze, Czetin, Desits, Jankovits, Kolonits, Koloszár, Kövér, Linter, Lukács, Orodi, Reznyák, Rudasits, Szedenits, Szeneczei. Az 1800-as évek második felétől további családok jelenlétét lehet kimutatni, akik átmenetileg vagy állandó jelleggel éltek a faluban. Közéjük tartozik a Licskai, Pintér, Galavics, Fuchs (Róka) családok. Mivel egy-egy költözés hátterében nagyrészt egyéni elhatározás, érdek (például házasságkötés, munkavállalás) húzódik, a maga teljességében ma már nem lehet feltárni, melyik család mikor, miért választotta lakóhelyéül Kövesdet. Az pedig az élet törvényszerűségével jár együtt, hogy egy család neve meddig él tovább. A két összeállítás nem lehet teljes, céljuk is az volt csupán, hogy röviden bemutassák a település névanyagának változását a XV. századtól kezdődően a XIX. század második felével bezárólag.

Forrás: Terjedelmi okok miatt a részletes jegyzetapparátus kiírása helyett készülő községtörténeti művemre hivatkozom: Szemelvények Sopronkövesd község múltjából. Szerzői kézirat.

KAZINCZY PÉTER

KERTÉSZ

Mi mindenre jó a fahamu?

A hideg időjárás beköszöntével megkezdödik a fűtési szezon is. Sokan, akik csak fával fűtenek nem is sejtik, mekkora kincset borítanak minden nap a szemétbe.

A tiszta fahamut az emberiség évezredeken át nagy becsben tartotta, igen sokoldalú felhasználhatósága miatt a háztartásokban nélkülözhetetlen volt. Ruha közé szórva távol tartja a molyokat. A belőle készített lúg fertőtlenítő hatású, a hamut homokkal keverve pedig kiváló súrolószert kapunk. Télen az utcák jégmentesítésére is alkalmas.

Pince, sufni, kietlen zugok sarkaiba érdemes rakni egy-egy kupaccal, elűzi a patkányokat, egereket, csótányokat. A fahamuval megtisztított porcelánok, zománcozott edények, üvegpoharak csillogóan tiszták lesznek. A hamuval nedvesen átdörzsölt tárgyakat mindig bő vízben öblítsük le, és utána töröljük szárazra.

Nagyszerű szagtalanító, csak szórjuk be vele az adott helyet (pl. macskaalom).

Napjainkban főleg házikerti felhasználása éli reneszánszát. A fahamu körülbelül 25% kalciumkarbonátot, 3% káliumot és egyéb hasznos elemeket, például foszfort, mangánt és cinket tartalmaz.

Kiváló tápanyagutánpótlásra, mert minden benne lévő nyomelem, a növények számára könnyen felvehető formában van jelen. Mivel nincsen benne nitrogén, nem kell tartanunk attól, hogy növényeink túl erőteljesen fognak fejlődni, de magas foszfortartalma miatt a gyümölcseink ízletesebbek lesznek, szebben színeződnek, a dísznövények virágainak színe élénkebb lesz, a talajba bedolgozott kálium mennyisége pedig a virágrügyképződést serkenti.

A legkedvezőbb időszak a hamu kijuttatására a tél, a munkát olyan napokon célszerü elvégezni amikor a talajt nem fedi hótakaró, hogy egységesen tudjuk elteríteni. A kert azon részét borítsuk be vele, ahová palántázott növényeket kívánunk ültetni. Magvetésre szánt területre ne szórjunk a fahamuból, ugyanis a frissen kicsírázott magoncok gyökerét a kiázó hamulúg könnyen elégetheti.

A fahamut komposztadalékként is hasznosíthatjuk, az érett komposzttal keverjük össze, úgy dolgozzuk vele a talajba. A hamuval dúsított talajba paradicsomot, babot, spenótot, borsót, fokhagymát érdemes ültetni.

Gyümölcsoltványok, rózsatövek ültetésekor szórjunk az ültetögödör aljára hamut, majd takarjuk pár centi talajjal úgy, hogy a növények gyökere ne érintkezzen vele.

Nagyon jól alkalmazható csigák ellen is. Ha ágyásainkat körbeszórjuk hamuval a csigák nem férnek hozzá a növényeinkhez!

Figyelem!!! A kartonpapír, festett fa, szén, vagy vegyszerekkel kezelt faanyag elégetésekor keletkezö hamu minden esetben tartalmaz vegyszer-maradványokat, nehézfémeket, ezért csupán a tiszta, kezeletlen faanygából származó hamut használjuk fel!

Fotó: Internet/Sokszínű vidék

GRATULÁCIÓ

Szeretnék gratulálni a sopronkövesdi polgármesternek, és a falu összes lakójának! Olvastam a Kisalföld újságban a falu sikerét! Ti képviseltétek hazánkat, mint példát arra, hogy a falu is lehet nagyon is élhető a fiataloknak, és örömmel tölt el, hogy ismerem Sopronkövesdet, részt vehetek a programjaitokon. Ha fiatal lennék nem lenne kérdés, hogy hol szeretnék élni. Példaértékű ez az összefogás a faluért. A vezetőket dicséri, a cél érdekében a falu apraját-nagyját be tudják vonni a közös munkába és szórakozásba is. Csak így tovább a többieknek pedig legyen valamilyen szinten példa! Tisztelettel, csodálattal: **Trembeczki Zsuzsanna Sopron**

Mihócza László

Nyári zarándokutak

Felvidéki buszos zarándoklat - július 23.

Tavaly a járvány miatt elmaradt felvidéki útra 50 fővel indultunk Garamszentbenedekre, ahol a bencés kolostor és a vérereklye volt a fő látnivaló.

Alsóbodokiak is érkeztek a „generációk zarándoklata" mottóval. Közös szentmisén vettünk részt Hegyi Péter érsekújvári káplán jóvoltából, akiről mindenki szinte csak áradozni tudott. A szlovák idegenvezető is nagyon barátságos volt, és Bakó Gyuri felvidéki zarándok társunk segítsége is nagyon jól jött nekünk. Az ebédidő már Alsóbodokon ért bennünk, Csámpai Ottó pedig mint a zarándokhely vezetője, filmvetítéssel egybekötött előadással ismertette Eszterházy János életútját. A kápolnában mécsesgyújtással és imával emlékeztünk. Felkerestük a nyitrai várat, és jutott még időnk – magyar nyelvű idegenvezetéssel – néhány templom megtekintésére is. Bakó Gyuri a kocsijával többször fordulva sokat segített a vár megközelítésében, hálás köszönet érte. Hazafelé már időben indultunk, a beszélgetésből az hallatszott ki, hogy érdemes volt eljönnünk.

Mária1 úton - augusztus 13.

A korábbi évekhez hasonlóan most is az Agghegyről indultunk délelőtt fél 11-kor, hét fővel, 14 órakor a zsirai templomnál pár fővel bővült a csapatunk. Répcevisen újabb csatlakozókkal bővülve Csepregnek vettük az irányt, mezei úton haladva rózsafüzért imádkozva. Először a temetőben volt fatimai ima, majd egy keresztúttal övezett kavicsos út végén érkeztünk meg a szentmise helyszínére.

Kálmán Imre püspöki irodavezető, ezüstmisés pap már népes hívő sereg előtt buzdított imára a papi hivatásokért, a békéért. A mise vége hagyományosan kápolna körüli körmenettel zárult. Hazaindulás előtt a helyiek jóvoltából szeretetvendégségre került sor, de maradt idő az ismerősökkel egy kis beszélgetésre is.

Kerékpárral Frauenkirchenbe (Nagyboldogasszony)- augusztus 15.

Kövesdről, Lózsról, Sopronból, Hegykőről, majd később még Cenkről állt össze a kis biciklis csapat (5 fő), hogy a megszokott útvonalon megérkezzünk a 13 órakor kezdődő magyar szentmisére. Most az ebéd a kapuvári Istvánéknál elmaradt, a Zicksében sem mártóztunk meg, mert teljesen kiszáradt. Viszont a sokszor mókásan viselkedő ürgékkel sikerült találkoznunk a napfényes szép időben.

A bazilika előtt nemrég felállított kettős italadagolóból bort lehetett kóstolni egy euróért. A mise kezdetén a helyi templomatya – néha magyar szavakat is közbeiktatva – köszöntötte a népes zarándokokat. Itt voltak a népviseletbe öltözött Fertőszentmiklósi Hagyományőrzők, a Mosonmagyaróvári Szent György Lovagrend tagjai és az oltárnál a papok is szép számmal járultak hozzá, hogy itt osztrák földön magyar nyelvű szentmisén vehettünk részt. A mise végén elhangzó himnuszok, (pápai, magyar és székely) is a nemzeti érzést erősítették bennünk. Hazafelé az esőfelhők elkerültek bennünket, mi viszont nem kerültük el a nyárligeti „frissítő pontot”! Lángosból és sörből erőt gyűjtve mindegyikünk szerencsésen hazaért.

Harka-Raiding kerékpártúra - augusztus 28.

A harkai focipályától indult 669 regisztrált biciklis a 19. Liszt Ferenc Emléktúrára.

Útközben a kerékpározók több frissítő pontnál enyhítették a szikrázó napsütés okozta szomjúságot.

Doborjánban (Raiding) a polgármesterek üdvözlő beszéde után Liszt Ferenc szülőházát látogattuk meg. A visszaút végén ízletes gulyással vártak bennünket.

A tombolasorsolás jóvoltából egy feliratos kerékpáros trikóval gazdagabban értem haza.

Celldömölki zarándoklat - szeptember 10.

Reggel fél 8-kor Ivánból indult a gyalogos zarándokmenet, mintegy 10 fővel a Celli Szűzanyához. Falvakon, mezei szántóföldi utakon gyalogolva, esőmentes időben a szentmise kezdete előtt értünk a celldömölki kegytemplomba. A 18 órakor kezdődő ünnepi szentmisére megérkeztek a környékbeli hívek, köztük a kövesdiek is. A templom körüli körmenettel zárult a celli zarándoklatunk, amelyet a korábbiakhoz hasonlóan a fertőszentmiklósi orvosnő és férje szervezett mindenki megelégedésére. *Folytatás a 21. oldalon*

Játék

Ismerd fel!

Az alábbi képen egy apró részlet látható egy sopronkövesdi látványosságról. Ha kitaláltad, melyik nevezetességünket ábrázolja, küldd el a megfejtést a kovesdihermesz@gmail.com címre, vagy a 30/308-6375-ös telefonszámra, legkésőbb 2022. december 15-ig. A helyes megfejtők ajándéksorsoláson vesznek részt. Előző játékunk nyertese a 24. oldalon!

Széchenyiek Sopronkövesden

Gróf Széchenyi István „a legnagyobb magyar” életútját mindenki ismerheti. Az Agghegybe, a Kotecsbe kilátogatók az információs táblát olvasva megtudhatják, hogy ez a hely egykoron a Széchényi grófok birtoka volt. Ma is látható többek közt a grófi időkben használt hintómosó betonteknője, és a mára felújított Széchényi kút. Gróf Széchenyi János és felesége Júlia családjával itt lakott Kövesden a mai polgármesteri hivatal mögött a kis kastélyban. Öt gyermekük született, sorrendben: Andrea, Zsuzsa, János Péter, Mária Alíz és István

Az általános (elemi) iskolát magánúton végezték, évente egyszer Jóna tanítónál adtak számot tudásukról. A II. világháború idején, 1945. március 27-én 3 hétig szekereken utazva elhagyták az országot, Ausztria amerikai fennhatóság alá eső területén telepedtek le. Még az év szeptemberében visszatértek Budapestre, de 1948-ban végleg elhagyták az országot.

A szülők Ausztria tiroli részén éltek, a gyerekek több országba is elszéledtek. Andrea az Egyesült Államokba vándorolt ki, máig ott él angol férjével, 3 lány és 3 fiú gyermekével. János Péter Ausztriában élt, nyaranta Olaszországban dolgozott és kb. 10 éve elhunyt, Nagycenken a családi sírba van eltemetve. Mária Alíz Belgiumba került, onnan francia férjével Párizsba költöztek. Két lánya van. István Svájcban él a feleségével, 3 lánya van. Zsuzsa a Bajor Hercegség és a Vatikán által Ausztriában működtetett magyar gimnáziumban tanult, de folytatott tanulmányokat Belgiumban is. Tanították a komoly tudással rendelkező Jézus Szíve apácái is.

Egy idő után Svájcba került, az őt befogadó család a tanulmányaihoz is nagyban hozzájárult. Itt Svájcban ismerkedett meg Lobkowicz Ottokár cseh herceggel, rövidesen össze is házasodtak. Két fiúk született, az ikrek Antal és György, és egy leányuk Erzsébet. Egy időben a férje a munkája miatt Afrikába került, a gyerekekkel együtt követte, 4 évig voltak ott.

Hamarosan útjaik elváltak, később a férje a kórházban elhunyt. 1990-ben Göncz Árpád köztársasági elnöksége idején meg(vissza)kapta a magyar állampolgárságot és hazaköltözött Sopronkövesdre. Kárpótlási ügyeket intézett, az óvoda mögötti volt magtárat felújíttatta, ahova beköltözött. A mai napig is itt él, a gyönyörűen kialakított kertje igazán irigylésre méltó. Az épület bejáratánál a falon tábla hirdeti, hogy építette Gróf Széchényi Lajos 1844-ben. Ő volt az ükapa, aki második feleségéről Franciskáról nevezte el a mai Franciska Villát, ami akkor major volt. György fia után, aki Csehországba került, van két unokája, Róbert és Jakab, akik, ha ide ellátogattak, nagyon jól érezték magukat a nagymamájuk csodálatos kertjében. Zsuzsa grófnőnek, aki sok helyen megfordult és sok mindenen átment elhihetjük azt a meglátását, hogy Magyarországon a „3” hiány okoz gondokat, modor, műveltség, tudás hiánya!

Kívánom, hogy megérje azt, amikor a hiány szóra nem lesz szükség!

Buszos zarándoklat Alsóbodokra - szeptember 17.

Sopronkövesdről indult a busz 26 fővel az Alsóbodoki Eszterházy János Zarándok Emléknapjára. A szomszédos faluból Babindolról indult egy csaknem 60 fős gyalogos zarándokmenet, velük együtt értünk be Alsóbodokra. A lelki vezető a már Garamszentbenedeken megismert Hegyi Péter káplán volt, vele már ismerősként üdvözöltük egymást. A szabadtéri ünnepi szentmise előtt a helyi vezetők üdvözölték az érkező zarándokokat, majd Eperjes Károly és dr. Csókay András tanúságtételét hallgathattuk meg. Eszterházy János életútját méltató előadások majd a helyiek kultúrműsora után ünnepi szentmisére került sor Marton Zsolt váci püspök úr főcelebrálásával. Megszentelte a feliratos, logóval ellátott vászonzacskóban hazulról hozott földet, amit az urnafal mögé helyeztünk el. Mise után egy idős pap vezetésével keresztúti imádságra került sor, a végén a kápolnában mécsesgyújtással, rövid imával emlékeztünk meg „Isten szolgájáról”. Később a szentmise helyén a Szent Efrén Férfikórus és egy fiatal és szép operaénekesnő színvonalas műsora marasztalta a zord időben is kitartó közönséget. Egy nagy sátorban lehetett enni, inni, kávézni, így a hazáig tartó kb. 250 km-es utat könnyen ki lehetett bírni.

Az azért elgondolkodtató, hogy felvidéki testvéreink jeles ünnepére 7 faluból és 2 városból nem sikerült 30 főt összetoborozni!

Pedig most járványkorlátozás sem volt!

Bibliatanulmányozó csoport indul...

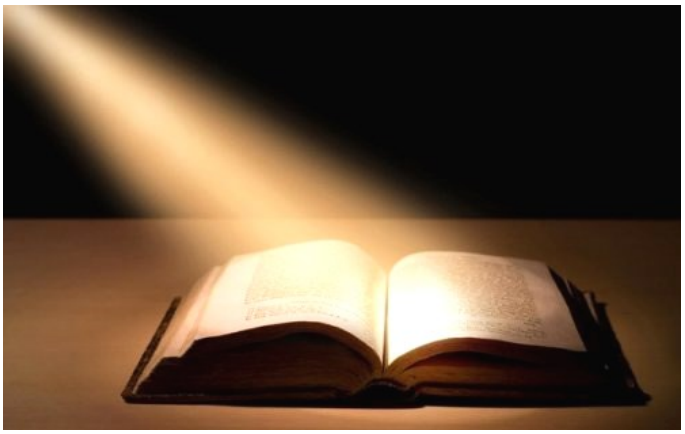

Novembertől egy bibliatanulmányozó csoportot szeretnék indítani, és ezúton szeretettel invitálok mindenkit, aki Isten igéjét, azon keresztül magát Istent meg szeretné ismerni, aki eredményesebb, boldogabb életre vágyik, életét védelem alatt szeretné tudni. A Biblia az a könyv, amiben életünk minden kihívására megvan a válasz, és mi mégsem ismerjük igazán, réginek, talán idejétmúltnak gondoljuk, pedig valójában az élet könyve, minden benne van, amire korunk emberének szüksége lehet.

A keresztény hit alapja a Biblia, Isten által ihletett, sugalmazott törvénykönyv, ami örök érvényű, Isten változhatatlan kijelentéseit, útmutatásait tartalmazza minden idők emberisége számára. Ez az az alap, amihez életünk dolgait viszonyíthatjuk, ha ezek a dolgok összhangban vannak a Bibliával, akkor azok igazak és helyesek, ha nincsenek összhangban, akkor hamis, téves elgondolások és el kell őket vetnünk, mert az életünkre pusztító következményeket hoznak. Megismerkedünk a Bibla alapján:

- Isten jellemével és ígéreteivel
- az ördög jellemével és tervével az ember életére
- a láthatatlan, de valóságosan létező szellemvilág működésével
- Isten királyságának a törvényeivel
- milyen hatalmunk van valójában, Jézus halálának és feltámadásának jelentőségével
- Isten Szent Szellemének, a Szent Léleknek a munkájával, segítő tevékenységével
- mi a feladatunk hívőként, milyen megbízást kaptunk az Úrtól
- az Ószövetség és Újszövetség tartalmával, hogy hogyan tekintsünk erre a két szövetségre.

A Biblia tanulmányozását Andrew Wommack amerikai bibliaiskolájának útmutatásai szerint fogjuk végezni, célunk az, hogy az ige által szorosabb kapcsolatot alakíthassunk ki Istennel, hogy az Úr Jézus tanítványai legyünk, akik követik az Ő vezetését, és tanúságot tesznek Róla.

Szeretettel várok minden érdeklődőt!

Bognár Tiborné
Telefon: +36 20 9757 868

KÖN és Marót Viki és a Nova Kultúr Zenekar

Szeretjük nagyon az Alpokalját és személyes kötődésünk is van, hiszen Marót Viki Kőszegre járt gimibe. “Sopronkövesden is találkoztam régi ismerősökkel, volt osztálytárssal” – jegyezte meg Marót Viki.

A közönség egyszerűen csodalatos volt, értő közönség, akiket bele lehetett vonni a buliba, és mindenre reagáltak.

Olyan pozitív energiák fogadnak bennünket mindig, amikor Nálatok járunk, ami egyebként is, de manapság különösképpen felbecsülhetetlen akár zenekari, akár emberi vonatkozásban. És hiába volt nagyon hideg, mi ezt nem éreztük, köszönhetően a forró fogadtatásnak. És reméljük, hogy ti is igy éreztétek.

Köszönjük nektek!

Marót Viki, Novai Gábor és a Kultúr Zenekar

Ünnepvárás

Sok-sok ember él a Földön, akik hisznek a karácsonyi csodában. Ők jól tudják, hogy a karácsonyvárásnak is létezik csodája. 2022 decemberében Sopronkövesden több ízben is megtapasztalhatjuk ezt a különleges jelenséget, átélhetünk megannyi pillanatot, amelyek által a HIT, a REMÉNY, az ÖRÖM és a SZERETET kézzel foghatóvá válnak a közösség számára is.

Számos köztünk lévő ember önzetlen, áldozatos és kitartó munkája van abban a sok jelképes ajándékban, amit ők az adventi időszak egy-egy jeles alkalmával, szívük minden melegével, díszcsomagolásban nyújtanak át számunkra, a lakosság számára, segítve az ünnepi készülődést, a várakozást.

Köztünk lesz a csoda november 27-én a Csárda színben, az első gyertyagyújtásnál a szorgos óvodai dolgozók sürgés-forgásában, a kis óvodás gyermekek vidám énekeiben és csillogó mosolyában, az illatos teában, a szülők által készített, szép karácsonyi díszekben, a vásárosok kézműves portékáiban. Később, december 10-én, településünk közös karácsonyfájának díszítésekor az aktivisták fáradságos munkájában.

Köztünk lesz a csoda december 13-án, az Alkotóházban tartandó Luca napi koncerten, ahol citeraszó kíséretében csendülnek fel a Kövirózsa Kulturális Egyesület különböző korosztálya által jól begyakorolt ünnepi dalcsokrok.

Köztünk lesz a csoda december 17-én, a Falukarácsony ünnepi műsoránál a pedagógusok lelkes, szervező munkájában, a színpadon bemutatkozó iskolás gyermekek és az énekkari tagok színvonalas produkciójában, majd az azt követő karácsonyi vásár kézzel, szívvel és szeretettel készült termékeiben, a vásárlók gyönyörködő tekintetében, a jótékonyságra, adakozásra sarkalló, finom, forró levesben, a képviselők kakaós, kalácsos, forralt boros standjának vendégszeretetében, a megindító dallamú muzsikaszóban, a csillagszóró szikrázó fényében, a tartalmas baráti beszélgetésekben, ölelésekben.

Köztünk lesz a csoda december huszonnégy napján át, falubéli esti sétáink alkalmával 24 házigazda által kreatívan megalkotott kivilágított, díszes ünnepi ablakában.

Köztünk lesz a csoda a helyi vendéglátók kulináris kínálatában, akik munkája által ki-ki igénye szerint a hagyományos és tökéletes karácsonyi menüt és édességet szolgálhatja fel otthonában az ünnepi asztalra.

Bizonyára nagyon sokan vagyunk, akik részesei lehetünk ezeknek a csodás pillanatoknak, melyek karácsony alkalmával még nagyobb hangsúlyt kapnak és felértékelődnek. Egyes emberek jelképesen odateszik a többi ajándék mellé a karácsonyfa alá, mások talán továbbviszik szívükben az ünnep elmúltával a következő év újabb 365 napjára. És akadnak olyanok is, akik önkéntelenül keresik majd akár magukban, akár családi vagy baráti körben, akár a természetben vagy a falu közösségi rendezvényein az élet által nyújtott szép pillanatokat.

Kívánok Önöknek, kedves Olvasóknak és szeretteiknek csodákkal, örömökkel és szeretettel teljes, boldog karácsonyi ünnepeket!

Bánfi Tünde

Széchenyi István Vadásztársaság
Apró– dúvad és terelővadászat vadászati ütemterve
2022/2023. évi társasvadászatához

Sorszám	Dátum, időpont	Vadfaj
1.	2022. november 12. szombat 8.00-14.00-ig	Fácán, nyúl, dúvad
2.	2022. november 27. vasárnap 8.00-14.00-ig	Fácán, nyúl, dúvad
3.	2022. december 3. szombat 7.30-16.00-ig	Vaddisznó terelővadászat
4.	2022. december 18. vasárnap 8.00-14.00-ig	Fácán, nyúl, dúvad
5.	2022. december 28. szerda 8.00-14.00-ig	Fácán, nyúl, dúvad
6.	2023. január 14. szombat 7.30-16.00-ig	Vaddisznó terelővadászat
7.	2023. január 28. szombat 7.30-16.00-ig	Vaddisznó terelővadászat

A vadászatok helyszíne minden esetben a Vt. vadászterülete: Nagycenk határától a 84-es főút Lövőig, majd Völcsej, Sopronkövesden át Undig, valamint az országhatár Undtól Nagycenkig övezett területe.

Egyéves a Sonja's Dekorműhely

Kis műhelyemet 2021 októberében nyitottam meg. „Álmodtam egy világot magamnak”– itt Sopronkövesden. Hobbiként indult, aztán mostanra ez lett a hivatásom. Négy évvel ezelőtt kezdődött minden, amikor elhatároztam, hogy új szakmát szeretnék tanulni, újra visszaülni a padba. Nem volt egyszerű, de megoldottuk mert Hanna akkor még pici volt, de a családom, legfőképp férjem támogatott mindenben! Sikeresen elvégeztem a Virágkötő és Virágkereskedő iskolát, ami új lökетet adott abban, hogy még közelebb kerüljek az álmom eléréséhez. Az üzletet egy régi épület felújításával alakítottuk ki.

Fő célom, hogy mindig egyedi és kreatív dekorációt, virágcsokrot készítsek alkalmakra. Szeretem a kihívásokat legyen szó születésnap, esküvő, ballagás, anyák napja, karácsony vagy bármilyen nevezetes ünnepről, alkalomról. Aki még nem ismerne, az üzletem az Iskola utcában található, egy családi ház udvarában.

Köszönöm vásárlóim, megrendelőim eddigi bizalmát és támogatását! Sok szeretettel várom meglévő és új vásárlóimat.

Kirkovits Szonja

(Fizetett hirdetés)(x)

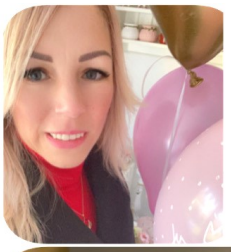

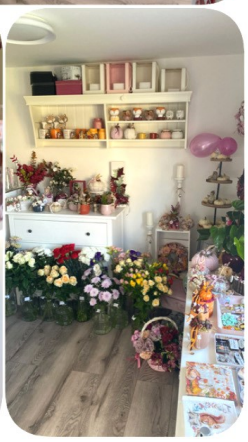

Az előző számunkban megjelent Játék nyertese

Zombó Péter (Pinnye). **Gratulálunk!**

Sopronkövesdi Polgárőr Egyesület

Maráz Zoltán elnök

Telefon: +36 30 997 5305

e-mail: kovesdpolgaror9483@gmail.com

Alkotóház terembérlés:

2 órára: 3000 Ft

fél napra: 12 500 Ft

egy napra: 20 000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre.

Érdeklődjön hétköznap 8.00 és 16.00 óra között Nagy Hangánál a +36 30 308 6375-os telefonszámon

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra 5000 Ft/fő/éj vagy a kotecsi Vendégházra! 30 000 Ft/nap.

Érdeklődni lehet hétköznap 8.00 és 16.00 óra között Nagy Hangánál a +36 30 308 6375-os telefonszámon.

(törölköző felár 500 Ft/fő)

A szerkesztőség a beküldött cikkeket nem őrzi meg. A beküldött anyagok nem minden esetben eredeti formában jelennek meg, a főszerkesztő - terjedelemtől függően - a változtatás (a cikk szerkesztése, rövidítése) jogát fenntartja.

Főszerkesztő: Kalmár Erika (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com) **Olvasószerkesztő:** Tóth Zsuzsanna

Cikkírók: Bánfi Tünde, Bíró Mátyás, Bognár Tiborné, Dolák-Saly Róbert, Farkasné Nyerges Andrea, Fülöp Zoltán, Fülöpné Hidegh Csilla Hajasné Guczogi Helga, Kazinczy Péter, Kalmár Erika, Kelemen Dávid, Menyhárt Ildikó, Mihócza László, Montagner József (Ausztrália), Nagy Márta, Novai Gábor, Tóth Zsuzsanna, Virágh Imréné

Fotók: Fülöp Zoltán, Kustor Balázs, Bánfi Tünde, újságírói fotók, rendezvényfotók, Pixabay - szabad felhasználású fotók

Nyomda: Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.
Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala,
E-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

ISSN 2676-9409

Sopronkövesd - A zöldszívű falu